

Deze waarnemingen tonen aan hoezeer we tijdens onze Spaanse vakantie aan onze trekken zijn gekomen, wat de vogels betreft. Ook het weer heeft daartoe bijgedragen. Vrijwel elke dag stralende zonneschijn en dus goed zicht. Het ontbreken op de lijst van soorten als Orpheus- en Brilgrasmus kan gedeeltelijk worden verklaard door onze onbekendheid met deze soorten. Op ons verlanglijstje stonden de volgende soorten: Grote en Kleine Trap, Witbuikzandhoen, Zwartbuikzandhoen, Keizerarend, Dwergarend en Havikarend. Hiervan werden de Grote Trap, de zandhoeders en de Havikarend niet waargenomen. Wel werden enkele waarnemingen gedaan die mogelijk op de laatstgenoemde soort betrekking hadden, maar zekerheid daaromtrent was er jammer genoeg niet. Overigens werd deze stootvogel wel in de omgeving van Ronda waargenomen door 2 jonge Ierse ornithologen die we in de C.D. ontmoetten.

Mocht ons verhaal onder enkele van de lezers van de STRANDLOPER een brandende begeerte (van goedaardig karakter) hebben gewekt om een en ander zelf eens te gaan bekijken, dan ben ik gaarne bereid informatie te verstrekken.

J.Deelder, Voorhout.

- - - - -

We blijven nog even in het zonnige zuiden, zij het dat de plaats van handeling wel iets noordelijker ligt, n.l. in Zuid-Frankrijk. We verplaatsen ons met Arie Ruigrok naar de Camargue.

FIETSEND DOOR DE PROVENCE

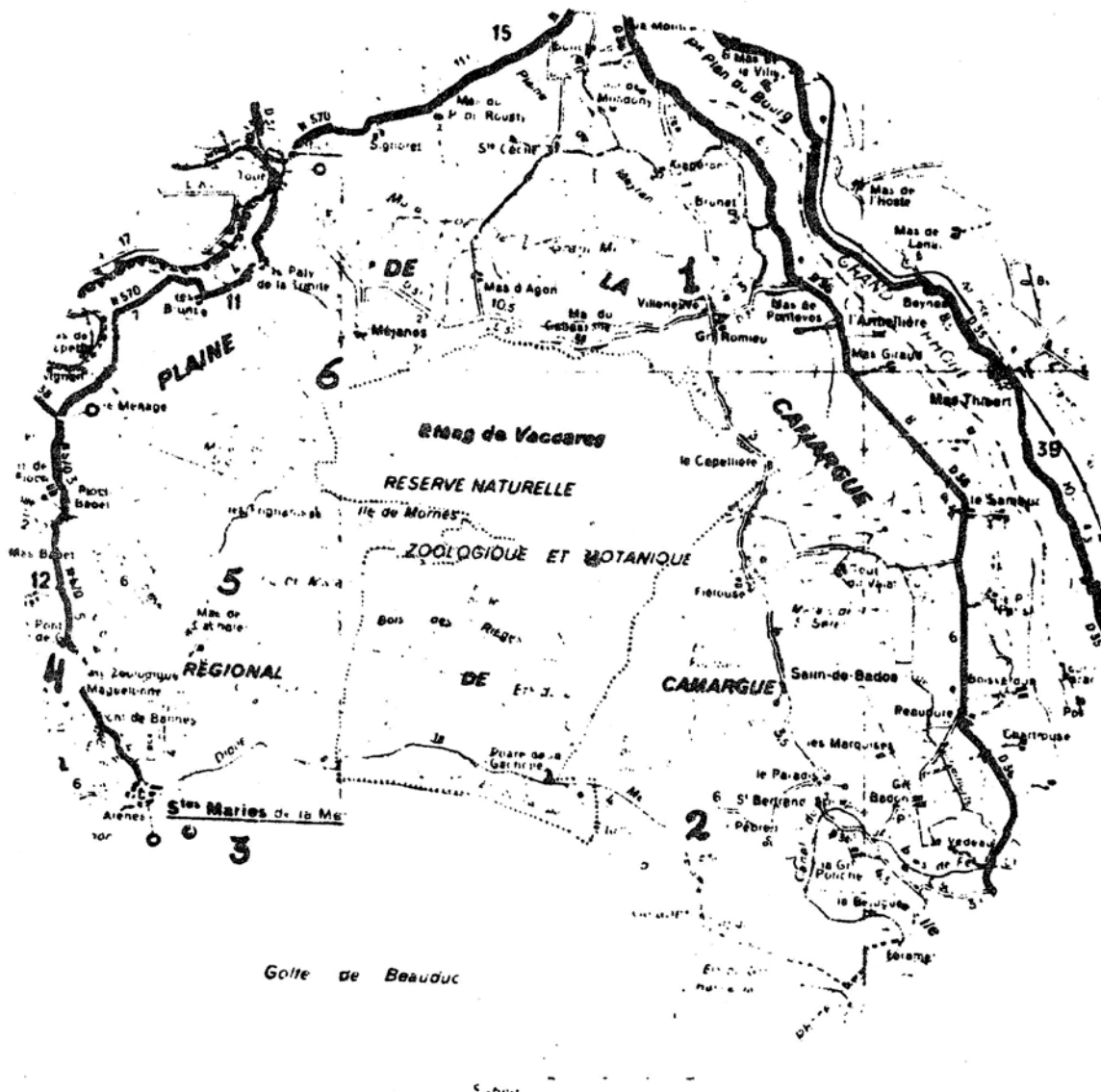
Het eerste doel van mijn fietstocht was het bekende natuurreservaat van de Camargue, gelegen tussen de twee armen van de Rhônedelta, welke uitmond in de Middellandse zee. Startend vanuit Avignon, richting Arles, bereikte ik na ca 75 km fietsen het plaatsje Villeneuve.

Bij Villeneuve (1 op het kaartje) begint het enorme reservaat. Langs de oostkant van het reservaat zag ik al spoedig de eerste specifieke vogels van de Camargue. Een Koereiger en later groepjes Flamingo's. Het uiterlijk van de Camargue is typerend: grote en kleinere, altijd ondiepe meren, etangs genaamd, onderbroken door hogere delen, begroeid met gras en struiken. Het water van de etangs is brak en daardoor bij uitstek geschikt voor de vele flamingo's.

Al verder fietsend ontmoette ik een andere vogelaar en ik trachtte met hem een gesprek aan te knopen. Na omwegen in het frans, duits en engels, kwamen we er achter dat we onze moers taal wel konden spreken, want hij heette Ben 't Hart en hij kwam uit Hilversum. Gesterkt door deze ervaring bleven we samen op fietsen en vogelen.

Zeer talrijk zijn in de Camargue o.m. de Kleine Zilverreiger, de Steltkluut, de Gele Kwikstaarten natuurlijk de Flamingo's, die daar in een enorme kolonie broeden. Deze kolonie kregen we in zicht in het hart van de Camargue (2). Na een rustdag in St.Marie de la Mer (3) bracht één van onze volgende tochten ons naar het Parc Zoölogique (4) waar veel van de in de Camargue levende vogels werden gehouden in grote kooien. Opvallend was het broedgeval van een ooievaar op een van de grote roofvogelkooien. Een andere tocht voerde ons langs het kleinere Reserve des Imheriaux(5). Ook hier troffen we fouragerende Flamingo's aan. Enige kilometers verder op de weg naar Albaron, zagen we een smal zijpad, dat we insloegen. Het gebied bleek daar erg interessant te zijn. We zagen er Koereigers, Kleine Zilverreigers, Kwakken, Roerdomp, Ooievaar, Zwarte Sterns, Witvleugelsterns, Cetti's zangers, Nachtegalen (in iedere struik één), een kolonie Steltkluten en Lachsterns. Hierna gingen wij terug langs dezelfde zeer slechte weg. Er zaten daar geen kuilen in de weg, de weg was één en al kuil.

Overzichtskaartje van het bezochte gebied

Na deze dag vertrokken wij uit de Camargue naar Mouriers, een klein plaatsje in de Chaine de Alpilles. Deze keten is een uitloper van de Alpen, reikend tot 400 m hoogte.

Onze Camping lag even buiten Mouriers op ca 90 m hoogte, in een prachtige omgeving met naald- en loofbossen en uitgestrekte boomgaarden met mooie vergezichten. De omgeving is niet bijzonder vogelrijk maar er is wel een mooie flora.

Rond de camping hoorden we enige Kleine Zwartkoppen zingen, ook Putters lieten zich horen en op iedere telefoondraad boven het bos zaten Europese Kanaries. Bij een fietstocht naar Les Baux de Provence moest ca 300 m geklommen worden; daar zagen we veel Alpengierzwaluwen, die we rond de camping vrijwel niet zagen. Het plaatje Les Baux is erg klein, maar staat bekend om zijn Griekse en Romeinse ruïnes. Vandaar heeft men een prachtig uitzicht over de olijfboomgaarden en de oude bauxietvelden.

Na een aantal dagen in deze rustige omgeving te hebben vertoefd, vertrokken we naar Avignon, om vandaar de reis naar Parijs te aanvaarden. Hier verbleef ik nog een dag, voor ik weer afreisde naar het oude en vertrouwde Holland.